



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VI. Iac. Sadol. S.R.E. Card. Andreae Gritto Duci Venetor. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

Ierudini tuæ seruias, mi suauissime Mari, & te huc aliquando conferre mea causa animum inducas, vehementer a te peto. Vale.
Non. Ian. M.D. XXXVII.

VI.

IAC. S ADOL. S. R. E. CARD. ANDREAE
Gritto Duci Venetor. S. P. D.

CVm accepissem Amplitudinis tuæ literas, & Laurentii Bolognani, hominis virtute & sapientia ornati, legati vestri verba audissem, qui suo sermone egregie sublocutus est grauitatem earundem literarum: equidem non mediocriter sum laetatus, potest fieri iudicium de me abs te, & ab isto ampliffimo natu, in quo vestigia antiquæ dignitatis atq; autoritatis resideret intelligi, ut me quoque non inutilem ministrum ad subueniendum Christianæ Reipub. esse existimetis. Verum ista lætitia affert profectum fecum maiorem etiam sollicitudinem. Magis enim video mihi laborandum esse, ut iudicio vestro respondeam, quam lætandum, quòd sic de me vos iudicetis. Quòd si recta administratio huius honoris ac muneris, quod mihi nullo meo merito, sed quadam bonitate præparentis Dei suscitantis de terra inopem, & de limbo pauperem erigentis, delatum est, à me ipso mihi speranda atque expectanda esset, diffiderem profectò, à vobisq; peterem, veritalem de me opinionem haberetis. Quid enim ego sum, si peccator memetipsum aestimer, nisi plebis abiectio? Sed quoniam ad clementissimum Deum toto animo conuersus, illius vniuersæ & benignitati confido, & opem expeto: cupioq; illi, quamquam peccator oppressus, studio tamen bonæ voluntatis inferuire: spe teneor posse me diuino auxilio fretum, aliquando & Reip. afflicta, & bonorum de me expectationibus aliqua ex parte satisfacere. Prefertim cum hæc noua atque inaudita multis iam penè seculis summi pontificis Pauli tertii bonitas ac sapientia, & collegarum meorum præstantissimorum hominum, virtus ac religio, animi meum excitet atque erudiat: quorum ego vestigijs consecranda virtutibusque imitandis, errare minimè poterò. Quare in hoc mihi nouum vitæ genus hoc animo sum ingressus. Primum, ut Deo omnipotenti, eiusq; sanctæ fidei, omni studio, opera, labore, sanguineq; deferuiam. Deinde, ut sanctam sedem Apostolicam præsidemque illius Paulum ita meritum de me, ut omnes sancti, quantum in me erit, in omni sua autoritate ac dignitate tueat, atque conferuem. Tertio loco, ut ea agam & mediter, que probis, & doctis, & amantibus mei, possint & honestati esse & commodo. Quo in genere gratias amplitudini tuæ agens, quod ad me tam humane & tam amanter scripseris, & tibi & isti ampliffimo

mo sentari ita mea studia polliceor ac defero, vt quoad per me
recte fieri poterit, paucos mihi pares in amore & cupiditate ve-
firatum rerum secundarum sitis habituri. Vale. XV. Cal. Februa-
rii. M.D.XXXVII.

VII.

JACOB. SADOLET. S. R. E. CARD. CLAV-
dio Rangono Comiti, S. P. D.

QVAs ad me & ad Paulum meum missi literas, gratæ mi-
hi maiorem in modum fuerunt. Recognoui enim in illis
psumam illam tuam erga nos benevolentiam, quam ego ama-
re canopere sum solitus. Præsertim adiunctis maximis virtutibus
& animi & ingenii, quas ego in te ab ineunte tua adolescentia
prospexi, eademq; ad frugem bonam postea perductas cognoui.
Quod honore nostro lætatus sis, tam facile tibi credo, quam mi-
hi ipsi. Quod verò honos ipse magni æstimandus sit, disputas
tu quidem & ornate & subtiliter. Sed, crede mihi, alia erant po-
tiora, quæ quidem ego magno animo eram persecutus. Nunc ve-
ro me ipso factus inferior sum. Sed si erit locus Deo inferuen-
dus, nauandaq; Reip. fortiter atque constanter, maximo me
honore affectum arbitror. Quod quidem aut hoc optimo pru-
dentissimoque Pontifice gubernacula tenente sperandum est
fore, aut nullo alio. Quotus enim quisq; in hunc altissimum ho-
noris & dignitatis gradum iam dudum sublatus est, cui Reip. fue-
rit cordi? Sed hæc Deus viderit, cuius potestate & arbitrio regun-
tur omnia. Te ego amo, vt debeo, meq; a te amari vehementer
opto. Imprimisque id cupio, vt de meo optimo animo & volun-
tate ergo te persuasissimum tibi habeas. Vale. Romæ. XIII. Idus
Iuniarum, M.D.XXXVII.

VIII.

JAC. SADOLET. S. R. E. CARD. FRANCISCO
Bellencino Mutinensi, S. P. D.

AVIDERAM sepe ex Paulo meo, qualis tu vir, & quam mirifi-
ce te dedisti liberalioribus studiis esses, ad quæ ab iure Civili,
in quo eras multis iam annis omni cum laude versatus, etiam cu-
ram omnem animumq; transfulisses. Quod quidem erat apud me
animi ingenii & præstantis indicium. Sed crede mihi, tuæ lire-
ræ non modò confirmarunt opinionem de te meam, verum et-
iam auxerunt. Ita enim perfectæ atq; elaboratæ in omnem par-
tem sunt, vt statueret satis non possum, vtrum elegantius scriptas
parè, an amantius: ita omnia in illis & ingenii luminibus & amo-
ris